

PASVALIETIS

LIETUVOS ATGIMIMO DEMOKRATINES JĖGAS REMIĄS LAIKRAŠTIS

Nr. 12 (16). 1991 m. spalio 24 d.

“Pasvalietis” - jūsų laikraštis!

Jūsų rankose “Pasvalietis”, išleistas naujos visuomeninės redakcijos, turintis naują leidėją. Laikraštis pasilieka nuostatą remti Lietuvos atgimimo demokratines jėgas, bet žada daugiau orientuotis ir į kaimo žmogų, o ypač - į tuos skaitytojus, kurie turi mažai pinigų, mažai laiko ir daug problemų. Tarp daugybės brangių ir vėl pabrangusių laikraščių “Pasvalietis”, kurį tikimės leisti du kartus per mėnesį, pusmečiui kainuotų tik 3 rub. 60 kap. Jei nepavyks tapti prenumeruojamu, manome, kad laikraštis vis tiek galės pasiekti kaimo skaitytojus, jeigu jie kreipsis į mūsų redakciją kolektyvinėmis paraiškomis. Gavę paraiškas, ieškosime ir būdų pristatyti jį skaitytojui.

Ir dar viena naujovė - reklama. Ieškote individualių įmonių paslaugų? Norite pirkti, parduoti, nuomoti, keistis? “Pasvalietis” Jūsų paslaugoms. Norime būti reikalingi tam, kas lig šiol savo skelbimo lapelį priverstas klijuoti ant tvoros. Tikimės padėti pensininkui ir invalidui, smulkiajam verslininkui, bedarbiui, ieškančiam buto. Mielai reklamuosime klubų, būrelių, visuomeninių organizacijų renginius. Mūsų tikslas - ne konkuruoti su “Darbu”, o praplėsti skelbimų turinį, ribojamą brangių kainų. “Pasvalietis” spausdina skelbimus pagal susitarimą, pradėdamas 5 rub.

Kreipkitės adresu: Pasvalys, Vilniaus 5, 20 kab., telef. 51375.

Geros sveikatos ir sėkmės šiandien ir vasara!

LEIDĖJAI

(Iš Aukščiausiosios Tarybos deputato akademiko Jokūbo Minkevičiaus pokalbio su LDDP nariais ir rėmėjais Pasvalio rajono organizacijoje)

Istorija yra toks procesas, kuriame dalyvaujame labai prieštarai. Mums ypač pasisekė prieštaringas laikotarpis. Jame Hamleto klausimas “Būti ar nebūti?” skamba įvairiom intonacijom. Linkiu būti mums visiems!

Rugpjūčio 20 d. buvau Monrealyje ir kai nusileidau kitame Atlanto krašte, radau ištisą epochą pasikeitusią. Galim ir pasisveikinti vienas kitą, kad taip netikėtai pasikeitė epocha šitoje mūsų valstybėje ir kad turime tokį jos, Nepriklausomos Lietuvos, statusą.

Laisvė - tai atsakomybė. Kalti jau bus ne kiti. Dabar vis dar kaltiname į praeitį. Metas suvokti, kad turim laisvę veikti, dirbti ir atsakyti už viską.

Sėdėjau vakar parlamente, kuriame nebuvo nuobodu net man, ir klausydamasis Valstybės kontrolės krizės svarstymo, supratau, kad Lietuvoje gimsta vidinė laisvė nepataikauti, nešliaužioti, nebijoti: Šalkauskas išdrįso pareikšti, kad per pusmetį bendro darbo nesuprato K. Uokos mąstysenos, būdamas jo pavaduotoju, nes nori dirbti pagal įstatymą ir tik pagal įstatymą. Ar buvo kada Lietuvoj, kad tokio rango pareigūnas išdrįstų ginti savo nuomonę! Tai liudija liberalizmo, demokratijos gimimą, tai šviesulys, kurį pamatė ir dalis iš tų deputatų, kurie atrodė labai sterilūs.

Susitikime su rinkėjais

DAR PATAISYS

Žemės ir kito turto grąžinimo laukiantiems paveldėtojams mūsų deputatė Aukščiausiojoje Taryboje Rasa Rastauskienė, kalbėdama Pasvalyje, pasakė:

- Iki rugpjūčio mėnesio įvykių daugiausiai triukšmo parlamente keldavo kairieji bei mūsų kolūkių žmonės susitikimų metu, kurie nenorėjo turto grąžinimo, o gal ir pačios nepriklausomybės. Šiandien

Jūsų parama, kurią pajutau, labai padės, ir ši parama mums padės taisant įstatymuose tai, ką kairiajai pusei iki rugpjūčio pavyko pagadinti.

PINIGUOČIAI, BUDĖKIT?

AT deputatas Z. Juknevičius pasvaliečiams patarė:

- Neklausykite, ką sako Vagnorius apie savo valiutos įvedimo terminus. Jie mūsų nepatenkina, ir mes imsimės spręsti šitą klausimą.

Susidūrė protas ir racionalizmas. Vyksta kova, jau visus metus matau labai stiprų puolimą prieš protą. Kalbu ir apie puolimą prieš Mokslų Akademiją. Tik dviejų balsų persvara liko Akademija, norėta ją paversti medžiotojų draugijos lygio organizacija. Proto ir politikos ir racionalizmo susidūrimas mus pačius privertė labai kritiškai pažiūrėti į save. Turi vesti mūsų veiklą ne neigimas, o sugebėjimas pakilti virš to, kas padaryta iki

LINKIU
BŪTI!

mūsų. Deja, to sugebėjimo trūksta.

Nemažai bendravau su užsienio šalių politikais, kurie žiūri į Lietuvą labai palankiai, su simpatijom ir palinkėjimais. Jie niekaip nesupranta, kodėl ardančioji energija didesnė už kuriamąją. Jie pastebi, kad trūksta produktyvios veiklos, kad tiek kalbama apie ekonomikos reformą, o iš esmės įsiliepsnoja dalybų aistros. Baigęs dainuojanti revoliucija, tada jos vedliai į valdžią - ir prasideda dalybos, kai protas nustumiamas į šalį. 57 balsais parlamente nutarta grąžinti turtą natūra po 58 metų! Manęs Kopenhagoje klausė, kodėl mes taip nutarėme, kuo vadovaujamės grąžindami turtą, ir

Be komentarų

Pernai per 9 mėnesius iš rajono parduotuvių pavogta prekių už 14 tūkstančių rublių, šiemet per 9 mėnesius - tik už 3 tūkstančius.

(Iš policijos statistikos)

- Per daug raudona tamstos mergaitės suknytė, - sako mokytoja pradinukės mamai.

Kolūkių pirmininko ateitis - kaip bulvės: arba pasodins, arba suvalgys.

Iš Žemdirbių Sąjungos tarybos posėdžio)

Vis garsiau šūkauja ir pikčiau

aš negalėjau nieko atsakyti. Labai jautrūs demokratijos principams skandinavai. “Abejotina jūsų demokratija”, - sakė man Norvegijoje, kalbėdami apie “Valstiečių laikraščio” nacionalizavimą. Vienas norvegas mane klausinėjo, kuo skiriasi Mostiškių ir Eišiškių deklaracijos! Norvegas daugiau susirūpinęs ir žino, negu mes patys!

Buvau dviejose Kanados bažnyčiose. Iškliausia vienoje nepaprastai inteligentišką pamokslą, kitoje - pats pasakiau pamokslą. Ne toks jų tikėjimas į Dievą! Lietuvai 16 amžiuje nepasisekė išeiti iš savo viduramžių. Aš net panorau ištyrinėti protestantizmo įtaką politinei kultūrai. Pas juos ten nėra tokio dvasiškio, kuris per televiziją saktų, kad kulkos reikia... Aš buvau Europoje ir girdėjau, kad ten mokyklose supažindinama su įvairiomis religijomis, dėstoma religijotyra, o ne tikėjimas. Nes mokykla - pažinimo įstaiga. Tokia ji turi būti. Man tai sako mokslininko nuostata. Taip kalbu, iliustruodamas, ką reiškia būti laisvu žmogumi, atsakančiu už save.

Lietuvai šiandien reikia autentiškos politinės kultūros, t. y. tikrosios, natūralios. Kokiomis primityviomis formomis bebūtume puolami, veikiant jausmų sritį, išnaudojant neigiamus jausmus, turime išlaikyti blaivų protą, sutelktą kuriamajam darbui ir humanizmui. Ir vieno, ir kito pasigendi Lietuvoj, grįžęs iš užsienio, tuo labiau, jei sielojies dėl jos atsilikimo.

mosuoja kumščiais žemės savininkų palikuonys, dažnas jau miežio nuo avižos neatskiria, tačiau tvirtina, kad savo radęs net bažnyčioj gali pasiimti. Jie pasiryžę išplėsti iš sugrubusių rankų savo prosenelės “Aukso altorių” ir ubago lazda, nors tą lazda jam įspraudė tada, kai privertė būti svetimos žemės kurmiu.

(Iš kraštiečio rašytojo AT deputato K. Sajos straipsnio “Gimtajame krašte.”)

“Darbo” neprenumeruoju, bet kai rašo apie prekybą, tą numerį randu laiškų dėžutėj. Ačiū.

(Iš J. Tikuišio kalbos rajono sesijoje)

Žemdirbių sąjungos Tarybos narių mintys

V. VELIKONIS: Guli kartą papilinėj Šerlokas Holmsas su daktaru Watsonu. "Ką manai, - klausia Holmsas, - apie tas ryškias žvaigždes danguje?" "Ryt bus graži diena". "O aš manau, kad mūsų palapinę pavogė..." Taip ir mes skirtingai žiūrime į lapkričio 1-ąją. Vienam reformos pradžia kaime, o kitam - neteisėto vyriausybės nutarimo įgyvendinimo diena. Bet tai dar ir mirusiųjų minėjimo diena. Matyt, neatsitiktiniai... Nei teisiniu, nei moraliniu požiūriu negeras tikslas atskirti kai-

mo inteligentą nuo žmonių. Sutinku, yra kaime vadovų, nemylinčių žmonių, bet ar jų nėra ir mieste? Mūsų akyse irsta žmogaus gyvenimas, pats žmogus. Mėsos sumažėjo 18 proc., nusikaltimų padaugėjo 24 proc. O kaip kruopščiai ir gražiai kūrėm kaimo kultūrą! Atmenu, minėjom Ramygaloj Maironį, dalyvaujant profesorei V. Zaborskaitei. "Ar ne per drąsus?" - įspėjo mane vienas veikėjas, kuris dabar labai baltas, o aš - raudonas...

...Žmonės dar nesuprato, kad jie

tapo grytelninkais be žemės, be teisių.

A. ALEKSANDRAVIČIUS, ŽS tarybos narys: Į mūsų klausimus, ką ir kaip konkrečiai daryti, mes girdim: "Šiai valandai yra tokia nuomonė", "Man taip atrodo", "Taip turi būti"... Negi neturim rajone 4-500 vietų salės, kur sueitume ir mums viską išaiškintų? O gal geriau matininkus kviešt iš Norvegijos, pirmininkus susodint į laivą ir išvežt į negyvenamą salą privatizacijos laikotarpiui? Nes mes matom: tokios

peklos, kokią žadama užkurti, kaimas neatlaikys. Miestiečiai visi susitvarkė nuosavybės dokumentus, o kaimiečiai dar tik pradeda, dar ne visi ir sužinojo, kad lapkričio 1 d. baigiasi terminas rašyti pareiškimus privatizuojamam turtui gauti.

A. ALBERTYNAS: Pas mus komunistinė visuomenė kuriama. 1991 m. lapkričio 1 d. 70 proc. bežemių kolūkiuose netenka teisės į žemę, o teisė į ją mums buvo užgarantuota valstybės. Eina antras buožinimas. Rusijoj po antro išbuožinimo žmogus nebe norėjo turėti turto...

V. VELIKONIS: Į Žemdirbių Sąjungos tarybos posėdį praeitą savaitę rinkomės galvoti, kaip žmonės gyvens po reformos. Pritarėm prof. Purvinsko pranešimui. Kam reikia įrodinėti, kad kolūkis, pirkdamas kolūkio turtą (ir dar už 30 proc. grynų savo pinigų), pasijus laisvas, o karvės ims daugiau pieno duoti!

A. GIEDRAITIS: Kas mes, kaimiečiai, kaimo inteligentija, valstybei? Darbininkų Sąjunga gauna milijono dotaciją, Žemdirbių Sąjunga - nieko, o juk taip pat užregistruota, teisėta...

Ko šiuo metu siekia ŽS? Kad nors tuos tris hektarus bežemis gautų su nuosavybės teise, o ne kaip nuomininkas. O toliau? Kaip nors... Bet tiek sumaišties! Kiek buvo žemės reformų, dar nebuvo tokios, kad atimtų žemę iš dirbančio ir atiduotų nedirbančiam.

Nuotraukoje:

- Klausyk, ką mudviem žada reforma?

- Dažniau botago, negu avių...

L. Grubinsko nuotr.

"Mūsų atgimstančios valstybės politikai... Juos mes ant rankų nešėme į Sąjūdžio mitingus ir gaudėme kiekvieną jų sakomą žodį. Šie žmonės mums įkūnijo teisingesnio gyvenimo viltį, užtat juos dieviname, tačiau nepaisant to, negailestingai kritikuojame. Bandome įsivaizduoti juos be trūkumų, o jie, kaip ir kiekvienas mūsų, pasirodo turintys silpnybių. (...) Bet paslaptingo magnetizmo šviesa, spinduliuojanti iš jų, traukia žinoti apie juos kiek galima daugiau", - pratarmės žodžiu prabyla į skaitytoją "Politikos" UAB redakcijos išleista knygelė - Kazimiera Prunskienė "Gintarinės ledi išpažintys".

Pirmoji siunta Pasvalio knygos bičiulių draugijai išpirkta per dieną. Spausdiname ištraukėlę iš "Gintarinės ledi išpažintys".

Landsbergį aš pradėjau nuodugniau suvokti ypač tada, kai buvau apsukusi naujų pažinčių ratą - Bušas, Tečer, Miteranas, Kolis. Supratau, kad atsiranda priežastis rimtai įtampai tarp mudviečių, nes nepriklausomybės

Knyga, kurios ieškome paskaityti

somybės siekimas, paremtas mano veiksmais, jam nėra priimtinas - taip aš braunuosi į jo interesus.

Būdama Kanadoje, pačiame politikos sukury, faksu gavau AT pirmininko atsakymą į pasauliui žinomą Kolio ir Miterano laišką, kuriame buvo siūloma spręsti Lietuvos klausimą derybų būdu, o mums suspenduoti Nepriklausomybės akto veikimą. Landsbergis dėkojo abiems autoriams - Koliui ir Miteranui - už iniciatyvą pasirūpinti mūsų reikalais ir tuo pat metu išdėstė maždaug tokią mintį: prašom perduoti prezidentui Gorbačiovui, kad mes sutinkame su juo derėtis. Man ta mintis iš karto pasirodė keista, o kai gegužės 10 d. nuvažiavau pas Prancūzijos prezidentą Miteraną, pamačiau, kad "pastebėjo" tai ir gavusieji laišką. Pokalbio pradžioje aš nustebau girdėdama, kad Miteranas taip primygtinai ir tam tikrą intonaciją akcentuoja, jog jis neturįs Lietuvos

mandato vesti dialogą su Maskva. Kitaip tariant, laiško mintis suprastinta kalba galėjo nuskambėti taip: "Ei, Jūs ten, Vakaruose, pasakykit anam Rytuose, kad aš sutinku su juo kalbėtis".

Nediplomatiški pasakymai, jeigu ir bus atlaidžiau priimti Vakaruose, tai Rytuose anaipol. Kai, sakysime, du ar tris kartus pokalbio su Bušu metu buvo paminėtas Landsbergio priekaištas dėl galimo naujo Miuncheno suokalbio, turint omenyje numatytą Dž. Bušo ir M. Gorbačiovo susitikimą, buvo visiškai aišku, kaip subtiliai reikia bendrauti su pasauliu. (...)

Bene didžiausią nuostabą sukėlė, gal net, pasakyčiau, pribloškė, vienas konkretus pokalbis su Landsbergiu telefonu iš Londono. Paskambinau jam tuoj po susitikimo su M. Tečer. Buvau patenkinta pokalbio rezultatais ir papasakojau, kokią "kelį" mes nuėjom pokalbio metu, kaip pa-

siekiau konkrety, aiškai išreikštą palankumą ir ketinimą prisidėti prie Lietuvos problemų sprendimo. Jausdama jo intonaciją, aš stipriau pabrėžiau, kad tai yra Lietuvos akcijos, Lietuvos ėjimo į pasaulį rezultatas. Įsijautus nuoširdžiai kartojau jam: nesidalinkim tuo, ką darom, ką dabar man pavyko padaryti - tai bendro darbo rezultatas. Po to, kai pasakiau, kad dar bus susitikimas su Miteranu ir Koliu, išgirdau mane pribloškusią frazę, ją aš atsimsinsiu visą gyvenimą. Jis pasakė: "Jeigu vyks pokalbis ir jie svarstys Lietuvos klausimą, tai tegul susitinka Miunchene". Tą Miuncheno sindromą, t. y. avansu reiškiamą įtarumą dėl išdavystės Lietuvos atžvilgiu, galima įžvelgti visoje jo politikoje. Jis, atrodo, nelinkęs pasitikėti, nors ir avansu, tais žmonėmis, iš kurių mes laukiam pagalbos. Paklausčiau, kokių gi būdu mes geros valios ir tikros pagalbos galim sulaukti.

Iš skyriaus "Dvi politinės linijos"

Nuotraukoje: rudens rytas.

DAR NE REKLAMA

“ŽALDOKAS” IR KITI

A. Pauros individuali įmonė “Apynys”, iš Pasvalio (per vietinį nepalankumą) įsitvirtinusi Piniavoje, šiemet jau sumokėjo Panevėžio rajono biudžetui mokesčių 28 tūkstančius rublių ir sėkmingai konkuruoja penkiolikai kitų individualių aludarių įmonių Panevėžyje, o Pasvalio stadiono išlaikymui labdaringu žestu padovanavo 2 tūkstančius rublių.

O Pasvaly - “Žaldokas”, uždara akcinė bendrovė, kurios keturi rimti aludariai tiekia alų Vilniui, Klaipėdai, Palangai. Ar lieka vietiniams vyrams? “Pasvalietis” tikslios informacijos neturi, bet “Žaldoko” ir dar kelių individualių registruotų aludarių versija - kad pasvaliečiai dar tebevalaiko (intensyviai pirkdami) neregistruotus aludarius, savaime aišku, nieko nemokančius biudžetui. “Žaldoko” akcizo mokesčiai mėnesiui tūkstantis rublių, už realizuotą alų pagal deklaracijas - gerokai daugiau.

Kas kontroliuoja aludarius? Įteisintus - higienos centras, mokesčių inspekcija ir ... degustatorius pirkėjas. O kas kontroliuoja visus kitus “pogrindininkus”?

A. Paura “Pasvaliečiui” pasigyrė jau turįs kvietimą į pirmąjį Lietuvoje naminio alaus šou Kaune lapkričio 30 d., kur ne tik lietuviai, bet ir čekai, vokiečiai duos degustatoriams, užsimokėjusiems už teisę degustuoti po 60 rublių, paragauti savo alaus

ir išrinkti aludarij, vertą apdovanoti Žaldoko karūna. “Žaldoko” globėjas A. Paura žada kaimyniškai pristatyti degustacijai ir pasvaliečių alų. Jau žinoma, ir kas darys alų Kaune rengiamai šventei. Bent keturi. Pavardes reklamuosime tik jiems petiems prašant. Už kuklų mokesį, bet vis dėlto ne už ačiū. O sėkmės laimėti nors mažąją Žaldoko karūną linkime iš anksto. Linkime ir sėkmės aukcione, kai Pasvalyje bus parduodamas pastatas, kuriame UAB “Žaldokas” žada įrengti kultūringą aludę su parduotuve ir sandėliu. Tas ieškojimas pakiemiais ne tiek pačius aludarius trukdo, kiek jų kaimynams nervus gadina. O nervus, kaip ir gerbiamo aludario vardą, reikia branginti.

Kviečia PROLOGAS ŽIEMOS VAKARAMS

Literatūros skiltis

“Pasvaliečio” skaitytojai gal dar prisimena interviu su jaunu poetu J. R. Garbišiumi. Poetas minėjo rašęs poemą sąlyginiu pavadinimu “Ateiviai Pasvalyje”. Redakcijos korespondentas susipažino su rankraščiu ir apgailestauja, kad dėl didelės apimties negalės išspausdinti viso kūrinio. Autoriui maloniai sutikus, pateikiame ištrauką iš ketvirtos dalies vienuolikto skyriaus “Sąjūdžio” tarybos posėdyje”. Ištraukos pavadinimas ir komentarai - J. R. Garbišius.

Katono ainis

Katonas buvo Romos imperijos senatorius ir gyveno II a. pr. m. e. Kiekviename senato posėdyje, kad ir kas ten būdavo svarstoma, Katonas savo kalbą visada baigdavo tais pačiais žodžiais: “Vis dėlto aš manau, kad Kartagina turi būti sugriauta”.

(šį savo dukros pasakojimą pasitiksiu pas du istorijos mokytojus)

*Bičiuliai, kapanosimės varguos,
Kol nepainsime visos valdžios.
Todėl regiu tik tokį logišką finalą -
Svarbiausia mums nuversti Lalą.*

*Istoriją šiek tiek turiu priminti,
O jūs įdėmiai sekite mano mintį.
Suvoksite, išgirdę kalbos galą, -
Svarbiausia mums nuversti Lalą.*

*Tvirtai valdyt pradėjęs Darbų barą,
Turėjau išlaikyt sunkiausią karą.
Vos prisiminus veidas rausta, bala -
Svarbiausia mums nuversti Lalą.*

*Kai remontus tvarkiau nutūpęs švietime,
Vis tiek jis sugebėjo persekiot mane.
Nespėjau susikurt gerovės salą, -
Svarbiausia mums nuversti Lalą.*

*Revizija įmurdyti mėgino, lyg į balą...
Gerai, kad Sąjūdis išgelbėjo mane!
Todėl kasnakt regiu aiškiam sapne -
Svarbiausia mums nuversti Lalą.*

*Dabar, kada čniau tarnaut pas Uoką,
Turiu realią jėgą, o ne popierinę kuoką.
Ir tikslas taip arti, kad net širdis apspla -
Svarbiausia mums nuversti Lalą.*

*Organizavo, statė, važinėjo?
Nereikia mums nepaklusnių veikėjų!
Matykime ne darbus jo, o žalą -
Svarbiausia mums nuversti Lalą.*

*Po to prekybą, LAFą, architektą...
Turiu aš visą pertvarkos projektą.
Bus tiems, kurie ne taip liežuviais mala! -
Svarbiausia mums nuversti Lalą.*

*Pirmyn į pergalę, Naujos Tvarkos Kūrėjai!
Težūsta mūsų priešai niekadėjai!
Tada mielai alučio gersim po bokalą.
Svarbiausia mums nuversti Lalą.*

Pasvalio Centrinė biblioteka šią žiemą sumanusi rengti vakarus - susitikimus su teatro, kino, baletu ir kitų meno sričių garsiais buvusiais, šiandien jau ir lyg primirštais meno meistras.

- Mes norim prisiminti, kad ne tik iki 1940-ųjų, bet ir po jų Lietuvoje buvo ryškių kūrėjų ir talentų, - sako bibliotekos direktorė V. Žilinskienė.

Spalio 27-29 vyks kultūros darbuotojų seminaras - dalyvaujant aktorėms I. Leonavičiūtei ir J. Valančienei, vertėjui ir rašytojui A. Dambrauskui, kritikui L. Linkevičiui, poetui Kornelijui Plateliui, kultūros ministro pavaduotojui. Seminaro pokalbiuose - laikmečio gyvenimo ir kūrybos tema. Viena iš pirmųjų pokario kino aktorių Irena Leonavičiūtė, tarp kitko, nepriklausomos Lietuvos ministro be portfelio dukterė, dar vėliau viešės dideliame renginyje, viename iš Žiemos vakarų, skirtų visuomenei, o šį kartą viešas vakaras bibliotekoje vyks spalio 28 d. vakare, dalyvaujant tremtinių literatūros atstovui ir žinomam vertėjui Ant. Dambrauskui ir poetui L. Matuzevičiui. Vakaras prasidės 19 valandą.

Nuotraukoje: kino aktorė Irena Leonavičiūtė ir Balys Bratkauskas.

SPORTAS

Nors neseniai Lietuvoje vyko IV Pasaulio lietuvių sportinės žaidynės, to, ką vadindavome didžiuoju sportu, dažnas sporto mėgėjas pasigenda. Esame nepriklausomi - ir nedalyvaujame svetimos valstybės čempionatuose, jų rinktinėse. Kaip kirviu nukirtome. Tik pradėjo garsėti Europoje "Žalgirio" futbolininkai - jie jau visi žaidžia įvairiose kitose komandose. Lietuvos vardą garsino krepšininkai - dabar "Žalgiris" pralaimi lenkams ir suomiams, latviams ir estams. O "Eglė", "Kibirktis", "Taurus", "Granitas"? Ir jų "žvaigždžių valandos" baigėsi. Todėl gaudome menkiausią mūsų sporto pergalės žinutę ir ją džiaugiamės.

Žaidynių dienomis išgirdome, kad iš Danijos grįžo Lietuvos jaunimo rankinio rinktinė, laimėjusi prestižinį Šiaurės šalių taurės turnyrą. Šioje rinktinėje startavo ir pasvalietis Saulius Statkevičius. Mūsų sporto mokyklos direktorius A. Daugis savo buvusį auklėtinį apibūdino taip: geri fiziniai duomenys, darbštus, greitas, staigus, šoklus, o svarbiausia - kairiarankis. Nuo dešimtos klasės jis mokėsi Šiaulių internatinėje sporto mokykloje, tačiau žaisdavo ir už Pasvalio rankinio komandą. Saulius noriai sutiko atsakyti į kelis "Pasvaliečio" klausimus.

"Pasvalietis": Koks buvo tas kelias į rankinį, kuo patraukė?

S. Statkevičius: Baigęs pradinės klasės, patekau į mokytojos S. Šileikienės pradinę rankinio grupę, nuo šeštos klasės mus pra-

Pasvaliečio pergalė Danijoje

dėjo treniruoti A. Daugis. O rankinį pasirinkau visų pirma todėl, kad Pasvalyje nelabai buvo ką rinktis. Be to, žaidimas man atrodė vyriškas, nenuobodus.

"Pasvalietis": Kaip vertini treniruotes?

S. Statkevičius: Nepatinka, kai daug tuščio bėgiojimo. Treniruotė turi būti sunkus darbas, reikia daug kur galvoti pačiam. Štai Kaune treniruotėse niekas lyg ir negena, bet už abejingumą ar tinginiavimą bematant atsisveikina. "Granito" stovykla - tai rimta.

"Pasvalietis": Tavo pavardė dar nėra labai garsi. Šiek tiek papasakok apie savo rezultatus.

S. Statkevičius: Laimėjimų ne tiek jau maža, visa šūsnis diplomų. Maloniausi titulai - tai 31-osios respublikinės moksleivių spartakiados čempiono vardas (1989) ir Tarptautinio turnyro Taline nugalėtojo diplomai. Po to buvom dar kelių tarptautinių varžybų prizininkai bei Lietuvos pirmenybių savo amžiaus grupėse vicečempionai. O į Lietuvos rinktinę patekau pernai, joje esu sužaidęs 15-20 rungtynių.

"Pasvalietis": O dabar - plačiau apie turnyrą Danijoje.

S. Statkevičius: Turnyras buvo labai organizuotas, daugybė žiūrovų, puikios salės. Danai ruošėsi pasaulio jaunimo pirmenybėms, mes taip pat nenorėjom prastai pasirodyti rankinio tėvynėje. Man treneriai pastabų

neturėjo, nors šiek tiek trukdė trauma.

Turnyre (o gal tiksliau rankinio festivalyje) dalyvavo 400 komandų iš 17-os šalių. Superfinale vis dėlto įveikėm danus (24:23) ir gavome nugalėtojų aukso medalius.

"Pasvalietis": Kokį įspūdį paliko Danija?

S. Statkevičius: Žaisti teko ne tik Drioningburdo mieste, bet ir netoli jo esančiame kaime, kur buvom apgyvendinti. Tame kaime buvo puiki salė su parketu, tribūnos žiūrovams. Nors nebuvo laiko daug ką aplankyti, labai krito į akis aukšta danų bendravimo ir aptarnavimo kultūra, švara, drausmingumas. Matėme, kad danai natūraliai laisvi žmonės. Gali daryti ką tik nori, niekas nesisitebės ir nesijuoks, žinoma, jei neprarasi saiko.

"Pasvalietis": O kas toliau, nes vidurinė mokykla jau pabaigta?

S. Statkevičius: Žaisti rankinį teko Rusijoje, Baltarusijoje, Latvijoje, Estijoje, Gruzijoje, Lenkijoje, Vokietijoje. Pasirašiau dabar kontraktą su "Granito" meistrų komanda. Žadu toliau mokytis Kauno aukštesniojoje technologijos mokykloje.

"Pasvalietis": Ačiū už pokalbį. Sėkmės skaitytojų vardul!

- Ne, mes vedę neseniai. Argi tai matosi?

- Ant žetono pavardė ir adresas - tuo atveju, jeigu aš iš čia išėsiu.

Šeiminkėms: dalinamės patyrimu

Pabandykite Biržuose

Jei Jūsų šeimai striuka su cukrumi, pabandykite kreiptis į Biržų konservų fabriką dirbtinio medaus. Už stiklainius ir 70 kap. pirkau dirbtinio medaus ir labai džiaugiuos. Kad gautum vieną indelį dirbtinio medaus, reikia nusivežti 5 stiklainius 0,5 litro talpos, arba 4 - 0,81 talpos, 3 litrinius arba 1 trilitrinį. Kreiptis reikia antradieniais, ketvirtadieniais ir penktadieniais iš ryto, iki 12 valandos. Pamėginkite.

O koku praktišku patyrimu, naujo patiekalo receptu galite pasidalinti Jūs? Parašykite.

Valė

Skelbimai

Perku cinkuotą skardą, cinkuotus vamzdžius, kampučius, radiatorius. Siūlyti telefonu 50472 po 20 valandos.

Parduodamas cementas maišeliuose. Kreiptis: Pasvalys, Vilniaus 5, parduotuvė "Orija" (po darbo telef. 50472).

Savaitę prieš Vėlines individualioje įmonėje "Žibutė" (Pasvalys, Biržų 52) kasdien bet kuriuo metu Jūs galite įsigyti chrizantemų, žvakių, užsisakyti krepšelį ar vainiką.

SPAUSDINAME ĮVAIRIAS
NUOMONES, NEBŪTINAI
SUTAMPANČIAS
SU REDAKCIJOS NUOSTATOMIS

L. e. red. pareigas
R. Butėnienė

Leidėjas: laikraščio taryba. Ofsetinė spauda 0,5 spaudos lanko. Tiražas 2000 egz.

Rinko ir spausdino "Varsos" spaustuvė, 235319 Panevėžys, Beržų 52.

Redakcijos adresas: 235250 Pasvalys, Vilniaus g. 5, telef. 5-13-75.

SL - 654

Nr. kaina 30 kap. Užsakymo Nr. 4523